

tjener de to hidtilværende Kirker, skal have en tredje Kirke? Han er en svagelig Mand, men selv om han ikke var det, vilde man vel neppe bebyrde en Præst med 3 Kirker. Altsaa, alle disse Kirkeforhold skal ordnes, hvad enten man faar begge Kirker eller kun den ene. Derfor synes jeg, det er en Inkonsekvens, hvad man nu vil gøre, og det er derfor, jeg har taget Ordet om det.

Den højtærede Minister sagde, at der var Præstenød, og derfor nyttede det ikke at bygge Kirker. Det kommer imidlertid ikke i Betragtning her, for, som jeg har sagt: Skal de have en Præst til den ene Kirke, kan de ogsaa tage ham til den anden. Det er nemlig samme Pastorat, og hvad enten han skal betjene en eller to Kirker, bliver det et og det samme. Men mine Udtalelser drejede sig om noget mere end dette Forhold. Jeg sammenstillede disse to Ting: Bygning af nye Kirker og Tilskud til Teatre og sagde, at de havde nogen Lighed med hinanden og kunde tages op sammen. Jeg mente nemlig, at det at give Bevilling til Teatre var at komme ind paa et Skraaplan, som vi skulde være meget varsomme med. Den højtærede Minister følte sig et lille Korn trykket ved, at jeg vilde fremdrage dette, som om jeg dermed vilde sige — det var ikke min Mening —, at han havde tabt sin Velvillie og Kærlighed til Kirken og ført den over paa Teatret. Nej, jeg vilde blot foretage en Sammenligning.

Den højtærede Minister kørte saa op med en hel Masse Tal om, hvad der er paa Finanslovsforslaget i Aar til kirkelige Øjemed. Jeg har ikke eftersat det, men jeg tvivler ikke om, at det er rigtigt, hvad den højtærede Minister siger; men det forandrer ikke en Smule i det, jeg fremdrog, den Sammenstilling, at paa Finansloven er der ikke Nybevillinger til Kirker, men derimod Nybevilling til et Teater. Der blev sagt, at det vel ikke var nødvendigt, men i alt Fald billigt, at der blev givet en Dækning af det Underskud, som Teatret i Aarhus gik med. Ja, det kan man jo se paa, som man vil. Men det, jeg vil slaa fast, er, at det er et Skraaplan, vi kommer ind paa. Hvordan vi kommer fra det igen, naar vi først er kommet til at glide, forstaar jeg ikke, og derfor et det, jeg mener, der burde raabes et Varsko, for at vi ikke skal komme for langt ud paa den Glidebane, inden vi kommer til at tænke paa at staa stille igen, for saa kan vi maaske ikke.

Det kan maaske gaa her, som det er

gaaet overfor en anden Post, som jeg ikke har taget med, men som jeg egentlig godt kunde have taget med, nemlig den Post paa Kultusministeriets Budget, som hedder: Aarlige Understøttelser til Kunstnere, Forfattere og den Slags. Naar man først kommer ind paa at give saadanne Understøttelser, er det vanskeligt at komme bort fra dem. Jeg skal ikke komme ind paa, hvor nyttigt og gavnligt og nødvendigt saadanne Understøttelser kan være, men jeg ved, at det er en lang Række, og at det drejer sig om ikke smaa Summer. Og jeg ved tillige, at der er mange, ogsaa blandt Rigsdagsmændene, som er et lille Korn betænkelige ved det. Imidlertid bliver Slutningen gerne den, at man siger: Nu er vi kommet ind paa det overfor de og de Personer, med hvilken Begrundelse og Ret skal vi saa kunne komme bort derfra igen, naar vi nu er gaaet med dertil gennem en længere Aarrække? Jeg tror, det vil gaa akkurat lige saadan med Tilskuddene til Teatrene. Faar vi først begyndt med at give Aarhus en saadan Bevilling, skulde det være mærkeligt, om ikke Tanken dermed egentlig var den, at det skal blive til en fast aarlig Bevilling. Dersom det ærede Medlem fra Aarhus (F. F. Samuelsen) blev spurgt, om det ikke var den lønlige Tanke at blive saa længe ved med de enkelte Bevillinger, indtil der blev en fast aarlig Bevilling ud af det, tror jeg neppe, det ærede Medlem tør paastaa, at det aldeles ikke har været Tanken, og at det ikke er den Vej, han vil. Men hvis det nu sker overfor Aarhus, med hvilken Ret vil vi saa for Eksempel kunne sige Nej, naar der kommer en lignende Anmodning fra Odense, Aalborg eller mange flere Steder, en hel lang Række? Det er den Fare, jeg har villet gøre opmærksom paa, og jeg kan ikke noksom anbefale, at vi er noget forsigtige i den Retning. Den højtærede Minister har villet søge sin Dækning overfor denne Bevilling i Aar ved at sige, at sidst da vi for 2 Aar siden bevilgede til Aarhus Teater, var der Enighed i Rigsdagen derom. Ja, det kommer jo an paa, hvad man forstaar ved Enighed. Der var et Flertal derfor i begge Ting; havde det ikke været, saa havde vi jo ingen Bevilling faaet. Men Enigheden var nu saa som saa, og jeg kan dertil føje, at ude i Befolkningen er der endnu mindre Enighed og endnu mere modstridende Anskuelse om denne Nybevilling.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (F. F. Samuelsen) interesserede sig en Del for denne Sag, og det